

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

استاد محمد نسیم «اسیر»

بهار در غربت

چه خرمیست که فصل بهار می آید
ز بلبان شده آراسته فضای چمن
گلست و لاله و سنبل، ولی بدیده من
به یاد میهن زیبا و کوهسارانش
کدام موسم عیش و کدام فصل بهار
بهار آنکه به کابل ز نکهت نوروز
بهار آنکه ز جوش شقایق و نسرین
بهار آنکه ز برگ شکوفه رنگین
بهار آنکه ز فرش زمردین به نظر
بهار آنکه به مرغاب و بامی نامی
بهار آنکه ز گلهای نرگس و نارنج
بهار آنکه ز خون شهید خفته بخاک
چنین بهار گر از دامن وطن خیزد
به گوش زمزمه های هزار می آید
قنار، نغمه ســـــرا گشته، سار می آید
وطن چو نیست، همه نیش خار می آید
سرشکم از مژه بی اختیار می آید
دل فـــــرده ما را به کار می آید
عبیر ســـــوده و مشک تـتار می آید
به دشت و دامن قندز، مزار می آید
به قندهار به برگ انار می آید
به کوهسار بدخشان، تـخار می آید
به بلخ و بتکـــــده نوبهار می آید
به ننگهار به چندین وقار می آید
هرات هم به شمار مزار می آید
نشاط آور و هم مشکبار می آید

به چشم بلبل افتاده در قفس چو «اسیر»

بهار بی وطنی چون غبار می آید

(فرانکفورت - مارچ 2009 م)